

Εις λύρας καὶ ἀστιδας. Φρυγίων εἰσίων.] ἡ δότη Φρυ-
γίας, ἡ δότη δῆμου, ἐκεῖ γέ απαλὰ καὶ καλὰ ἔεισι. Εἰς
δεκάπτην γάρ ποτε.] ὅτι τὰς δεκάπτην εἴσιων δὴ τοῦς
θυμούθεστος, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὄνοματα ἐπιθεντο τοῖς πατέοις.
καθάπερ Εὐειπίδης ἐν αἰγαῖς τίς σε μάτερ ἐν δεκάπτην
τόκον ὠνόμαζεν. ὁ δὲ Λειτούργης ἐν τῷ ταῖς ἑβδόμαις φοῖσιν

Καὶ γὰ πιπτώ. μέλλω τε βοῶν. δολ' ἀπέβλισε
δοιμέτιόν μου.

Πτ. Ικτηνὸς οὐδὲ Ελλήνων ἥρχε τότε, καὶ
βασίλευεν.

Ἐπ. Τῶν Ελλήνων; Πτ. καὶ κατέδρξεν γ' ἔστι
τεφτῷ βασιλέων

Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ικτίνοις. Εὐ. νὴ τὸν Διόνυ-
σον. ἐρῶ γ' οὐδὲ

Εκυλινδόντινον ικτηνὸν καθ' ὑπέρθινὸν αὐτὸν
ταχάσπων

Οβολὸν κατεβούχθισα. καὶ τανόν τὸν θύλακον
οἰκεῖται ἀφεῖλον.

Πτ. Αἰγύπτῳ αὖτε Φοίνικης πάστος, κόκκυν
βασιλεὺς ἦν.

Χ' ὀπόθ' ὁ κόκκυν εἴποι κόκκυν, τόθ' οἱ Φοίνικες
ἀπαντεῖσαν.

Τοὺς πυρεῖς αὖτε καὶ τὰς κερδαῖς ἐν Τίς πεδίοις
ἐπέβιζον.

Ἐπ. τῷτο ἀρ' ἐκεῖν' λῷ τοῦ πτῷ αἱ ληθῶς, κόκ-
κυν, φωλαὶ πεδίοντες.

Πτ. Ηρχον δ' ἐπεισθρά τὰς αρχέων, ἦσ' εἴπεις
καὶ βασιλέωις,

Ἐν τῷτο πόλεσι τῷ Ελλήνων, Αγαμέμνων ἢ Με-
νέλαῳ,

Ἐπὶ τῷ οκτώπερον ἐπάθητο ὄρνις, μετέχον ὅπ-
δωρεδονοίν.

Εὐ. Τεπὶ Σίνην γ' οὐκ οὐδενὶ γάρ. καὶ μῆτα μ'
ἐλάμβανε θαῦμα.

Οπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχον ὄρνιν ἐν τοῖσι
ἔταγωδίαις.

Οδ' αἰετῆς Τηνίας περιέπει τηρεῖν δὲ πλευρό-
κοίν.

Πτ. Οὗτον δέ τον δέσποτον αἴπαντον. δὲ Ζεὺς γὰρ ὁ νικῶ-
βασιλέων,

Αἰετὸν ἔσπι ὄρνιν ἔχων δὴ τῆς κεφαλῆς βασι-
λεὺς ὦν.

Σχόλια. Οἱ δὲ ἀπέβλισε θοιμάτιον.] αὐτὶ τοῦ ἀ-
φεῖλετοῦ μετέφερε, δέποτε τῷ μητρεῖον οὐ δότη τῷ μητρεῖον γάλα α-
μελγούσιτον. Προκυλινδεῖσθαι.] ἔαρος αρχομένος, ἵπτι-
τος φαινετο εἰς τὰς Ελλάδας. ἐφ' ὃνδον μέρος κυλίνδον-
ται αἱς δὴ γόνους. παῖξας οὐδὲ ὡς βασιλεὺς φοῖσι τὸ κυλι-
νδεῖσθαι ἵπται αὐτὸν πρώτων. ἀλλαγεις, τοὺς αὖτε πρώτους οὐ πη-
λονότι. Τοῦτο μετέβολεν δὲ καρυοῦ γινομένον εἰς βασι-
λικούς ἐπέτρεψε τε τημένοις. οἱ γὰρ ικτίνοις ζωπαλαῖοι, ἔαρες οἵ
μαροι, οἱ πέντες οὐδὲ απαλλαχθεῖτες τῷ χειμῶνος ἐκ-
λινδούσι τῷ προσεκιώσισιν αὐτούς. Οβολὸν κατεβούχθι-
σε.] κατέπιον φοῖσιν ὃν εἶχον ἐν τῷ σόματι δεολόν, οὐα-
εντοσφαραὶ ἀλφίται προσκυλιόμενος τῇ τῷ ικτίνῳ διπρα-
νεῖσα. Κόκκινο.] ποιά φωνὴ τῷ Τηνίῳ. οὐ αὐτὶ τοῦ διλίγονο-
ῦτοι γάρ μόνος παροξύνεινται. πρὸ θεοισμοῦ γάρ φανετο γάρ οἱ κόκ-
κυν εἰς τὴν Φοίνικην. Ησιόδος, οἷμος κόκκυν κοκκύζει. Κόκκινο,
φωλοῖ.] τοῦτο γάρ παροιμίαν, ὅτι δὴ τῷ Αἰγαῖον ήγει-

B Et ego cado, voloque clamare, hic autem absti-
lit patium mei.

Pt. Milius igitur Gracis imperabat tunc & re-
gnabat.

EP. Gracis? Pt. Et ostendit hic primus re-
gnans,

Praeului miluys. Ev. Per Dionysium ego igi-
tur

C Volutus sum milium videns, & postea supi-
nus existens oscitans

Obolum deuorauit, & postea vacuum sacculum
domum abstraxi.

Pt. Ägyptii autem rursus & Phœnices omnis cu-
culus rexerat,

Et quando cuculus dixisset cucu, tunc Phœnices
omnes

Frumenta & ordea in campis mete-
bant.

D EP. Hoc illud erat verbum verè cucu, berniosi
in campum.

Pt. Regnarunt autem sic vehementer à princi-
pio, ut si quis & regnaret

In ciuitatibus Gracorum Agamēnon vel Me-
nelaüs,

In scipiris sedis auis participans, quod dona su-
scipiat.

Ev. Hoc igitur non sciuera me ego, & igitur me
cœpit admiratio.

E Quando exiuit Priamus aliquis habens auem
intragædys,

Hic autem constituit Lysicratem, obseruas quod
dona suscipieret.

Pt. Quod grauiissimum est omnium, Iupiter e-
nim ille nunc regnans,

Aquilam statuit, auem habens in capite rex exi-
stens.

F Φωλοὶ πολλοὶ. γάρ ὅτε αὖτε οἱ κόκκυν εἴτε κόκκυν, Τεοῦλος
φωλοὶ προχειροῦσι τοις θεοῖς. ἀλλαγεις, τὸ αἴδειον. θητηδεῖς
ἢ σωμήγαρες δύο λέξεις. οὐαὶ εἴπη αἱ χρωμαὶ καὶ γέλωσα
μηνόη. ἐστι γάρ τοις παροιμίαις κόκκυν φωλοὶ πεδίοντες, αὐτὶ τοῖς
κόκκυνοις πράξιοις τὰ πετεῖα θεοῖς φωλοὶ. Επὶ τῷ οκτώ-
πετρων.] ἐπεισθρά τοις οὐαὶ σκήπτροις, δὴ τῷ διηρεύ-
τηποντι ὄρνιθας εἰς κόσμον. μετέχων δὲ δωροδοκείν.

G Πεισαμός.] εἰ ταῖς περιγραφαῖς φοῖσιν οὐ ποιεῖνται
τις τοῦ Πεισαμού βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων
ὄρνιν δὴ τοῦ σκήπτρου, τὸν λυτράτην πηρῶν μὲν
δωροδοκητή. οὐτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Αθη-
ναῖον, κλέπτης τε καὶ πανούργος. διεβάλλετο δὲ
αἱ δωροδοκός. ἔνιοι δὲ περιποὺν αὐτούς φασι κλέ-